

EEN VRIEND STELT ZICH VOOR

In deze rubriek wordt aan een van onze leden een aantal vragen gesteld

CV

Caroline Anne de Westenholz, 1954
Geboren in Londen.

Doctoraal Kunstgeschiedenis Rijks-
universiteit Leiden.

Gepromoveerd aan de Universiteit
van Amsterdam.

Kunsthistorica en schrijfster.

Woont afwisselend in Londen en
Den Haag.

Het uitdragen van het oeuvre van Louis Couperus (1863-1923) door haar stiefvader Albert Vogel jr. en diens vader, beiden vermaarde voordrachtskunstenaars, maakte dat Caroline in de ban kwam en bleef van Couperus. Geen schrijver is in het literaire geheugen zo verbonden met Den Haag als hij. Caroline werd oprichter van het Louis Couperus Museum, Javastraat 17, waarvoor zij in 2013 een Zilveren Anjer ontving. In 2022 werd zij benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Wanneer werd je lid van onze Vereniging?

Ongeveer twintig jaar geleden.

Voel je je Hagenaar?

Net als Couperus zeg ik: "Zoo ik iéts ben, ben ik een Hagenaar". Ik groeide op in Wassenaar. In 1982 ben ik naar Den Haag verhuisd en drie jaar later naar mijn geboortestad, Londen. Daar voel ik me het meest thuis.

Wie is jouw favoriete Hagenaar?

Couperus, uiteraard. Maar nu bij leven John Sillevius, icoon van Den Haag. Kunsthistoricus en voormalig hoofdconservator van het Haags Gemeentemuseum. Hij maakt al sinds 1986 tentoonstellingen en is zelf ook kunstenaar.

Heb je een favoriete plek in Den Haag?

Lange Voorhout en Vijverberg; met een aristocratische grandeur die uniek is in Nederland.

Wat vind je typisch voor Den Haag?

Grandeur, precies dat is onovertroffen aan Den Haag. Al eeuwenlang hofstad, centrum van regering en diplomatie, van kunst, cultuur en architectuur; met nog de sfeer van de oude Haagse chique, uit de tijd van Couperus.

Wat vind jij belangrijk voor Den Haag?

Die onvergelykelijke kwaliteit van hofstad te behouden in een veranderende wereld. Koester wat we hebben, sla niet door in blinde vernieuwingsdrift. Dat heeft Den Haag eerder ook veel schade berokkend. Ik hou van moderne architectuur, maar denk niet dat Den Haag ooit een soort New York aan de Noordzee wordt. Dat is pathetisch.

Wat wil je verder nog kwijt?

Omdat hij is geboren in 1863 en gestorven in 1923 is het als er een 3 in het jaar zit een Couperusjaar. Nu helemaal, 100 jaar geleden zijn sterfjaar. Graag hadden we een mooi herinneringsjaar willen maken, met onder meer toneelstukken in het theater, reizen naar Indonesië en nieuwe publicaties in de boekhandel. Wij hebben er ook met de gemeente over gesproken. Maar die wil bussen

met toeristen en koos voor een Escherjaar, niet eens een Hagenaar. De gemeente geeft ook geen cent subsidie aan het Couperusmuseum; dat draait op eigen geld en vrijwilligers. Couperus wordt tegenwoordig misschien minder gelezen, maar hij blijft populair. Ivo van Hove, gevierd toneelregisseur, maakte met een Couperustrilogie, *De stille kracht*, *De kleine zielen* en *De dingen die voorbijgaan*, in Duitsland furore. Maar Den Haag is niet geïnteresseerd. Waarom niet? De gemeente prijst Den Haag aan als literaire stad. Maar het Literatuurmuseum en het bijbehorende Kinderboekenmuseum verhuizen nu naar Utrecht, dat het graag binnenhaalde. Eerder stak Den Haag geen poot uit om het North Sea Jazz Festival te behouden. Doodzonde. Allemaal beleidsarmoede, gebrek aan visie. Ook ontbreken van trots, historisch besef en zelfbewustzijn, wat Amsterdam en Rotterdam wel hebben.

Met onze museumtentoonstelling Louis Couperus, *non-binair avant la lettre?* willen we laten zien dat hij zijn tijd ver vooruit was. Couperus leefde in een tijd dat er nauwelijks ruimte bestond tussen de begrippen 'man' of 'vrouw'. In zijn werk hebben veel personages een fluïde identiteit, voelen zich zowel man als vrouw en passen niet in een standaardhokje. Daar is een deel van zijn kunst uit voortgekomen en daar gaat onze expositie over. Nog het hele jaar te zien.

Jan Bron Dik, interview

Wilt u ook een keer geïnterviewd worden voor deze rubriek? Neem dan contact met ons op via redactie@vriendenvandenhaag.nl